

kunne anbringes i Sparekasserne, komme der, men der opnaas tillige, at der hos Befolkningen bliver vakt Interesse for at spare. Thi naar den og den gjør opmærksom paa og henviser til, at han nu har opsamlet i det Par Mar saa og saa Meget, og har i det Par Mar faaet saa og saa Meget i Rente, ville Andre følge fester, og det vil være et stort Gode for Samfundet. Nu vil imidlertid det Lovforslag, som her foreligger, give administrative Bestemmelser for Sparekassbestyrelserne. Det er det, som jeg mener, vil hæmme Udviklingen og i det Hele taget skade denne Institution. Spørg er nærmere til at bestyre en Persons Penge end han selv eller den, han vælger dertil? Hvis Forslaget er vedtaget i dets nuværende Skikkelse, maatte den naturlige Følge heraf være, at der snart efter maatte fremkomme et Forslag til Lov om, at ogsaa private Pengekasser skulle ses efter; men det vil man dog vist ikke finde nødvendigt. Vi have bragt den Tillid, som Sparekasserne have omkring i Landet, op dertil, hvad ogsaa det ærede Medlem for Sørg Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) udtalte før, at de allerfleste Sparekasser selv vælge deres Bestyrelse, vælge Mænd til at varetage deres Lær, vedtage Love og Regler, hvorefter Sparekasserne virke. Hvad er det nu, der giver Tillid? Det er jo netop, som ogsaa det ærede Medlem bemærkede, ikke blot det, at man kender de Mænd, der bestyre Sparekassen, at det er Folk fra Byen, men ogsaa det, at man selv vælger dem. Kommissionen har jo netop gjort opmærksom paa disse Ting, idet den siger: „Det skal imidlertid indrømmes, at ved en stor Mængde Kasser, som findes omkring i Landet, er allerede den Maade, hvorpaa Bestyrelsesvalget foregaar, tilstrækkelig betryggende“. Den siger paa et andet Sted, hvor den omtaler Bestyrelsesvalg, der foregaa paa en anden Maade, at ved de ældre store Sparekasser er det som bekendt det Almindelige, at Bestyrelsen supplerer sig selv, og da den ved Siden heraf gjerne bestaar af nogle saa Medlemmer, kan det let efterhaanden komme til, at der ved Suppleringer af Bestyrelsen ikke ses efter at finde den Bedste, men at uberettigede Hensyn blive de bestemmende. Naar man har lagt Mærke til, hvorledes det gaar til ved de forskjellige større Sparekasser, ser man jo ofte, at en Mand bliver valgt ind i Bestyrelsen, blot fordi han har Kjendskab til Medlemmer af Bestyrelsen, ja, at han undertiden næsten bliver valgt, blot fordi han ikke har Andet at bestille. Dersom der i Genhold til Bestyrelsen skulde komme noget Godt ud af dette Lovforslag, maatte det indskrænke sig til at sige, at de Sparekasser, der for Fremtiden agte at bestaa og have den i vor Lovgivning hjemlede Ret, skulle lade deres Bestyrelse vælge af deres Interessenter, af dem, der have Penge indbestaaende i Kassen. Der maatte naturligvis tages visse Bestemmelser med Hensyn dertil, men under visse nærmere Betingelser skulde

Interessenterne have Ret til at vælge Bestyrelsen, til at vedtage Vedtægterne om Alt, hvad der vedkommer Sparekassens Gang. Med Hensyn til Regnskabsaflæggelse ønsker jeg heller ikke nogen Lovbestemmelse med Undtagelse af, at Sparekassbestyrelsen skulde være pligtig til at indsende sit Regnskab til Regjeringen, og at Regjeringen skulde have Ret til at skride ind, naar den af et Sparekasseregnskab for eet eller flere Aar fandt, at Sparekassen mere og mere nærmede sig en Slags Infolvens, men ellers ikke. Jeg skal ikke gjentage, hvad der tidligere er blevet udtalt; men jeg slutter mig navnlig fuldt ud til, hvad det ærede Medlem for Sørg Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) udtalte, som saa klart fremstillede, at Sparekassernes Liv og Udvikling vilde skades, hvis dette Forslag blev vedtaget i den foreliggende Form. Efter min Mening kunde en Lov om Sparekasser indskrænke sig til omtrent 3 Punkter, nemlig om Regnskabsaflæggelsen, at Bestyrelsens Valg skulde ske af Interessenterne og ligeledes Kassens Vedtægter vedtages af dem, at disse skulde indsendes, og at Ministeren fik Ret til at skride ind, naar han af de fremlagte Regnskaber saae, at Kassen bestyredes helt eller delvis i forkert Retning. Dette kunde jo kun tænkes at ske i Mellemtiden mellem de forskjellige Valg. Man kan jo, som det ærede Medlem for Sørg Amts 4de Valgkreds sagde, være overbevist om, at Tilliden ikke pludselig paa eengang er voget op, men den er fremkommen Lid efter anden ved at se, at ikke en eneste Dre er tabt af alle de Sparekasser, hvis Bestyrelser være valgte paa denne Maade. Det er netop de Sparekasser, som have været ubetydeligt bestyrede, der have havt det unaturlige Bestyrelsesvalg, som bestaar i Selvsupplering. Det er jo ofte sket, at en falleret Kjøbmand eller Landmand, der ikke havde Noget at bestille, er bleven valgt af den gamle Bestyrelse, det er ikke nogen heldig Maade at skabe Sparekassbestyrelser paa, og jeg vilde nok have den ud af Verden. Den mest betryggende og naturlige Maade, den, som skaber mest Tillid, og som vil sikre Sparekassernes Udvikling den heldigste Fremgang her i Landet, er Bestyrelsens Valg af Kassens Interessenter. Jeg vil haabe, at dette Forslag kommer i Udvalg, det vil jeg for mit Vedkommende anbefale, og jeg vil bede d'Herrens om at tage under Overveelse, om det ikke kunde indskrænkes til nogle Punkter i Lighed med dem, jeg har tilladt mig at berøre. Man skylder ogsaa Ministeren at tage alt muligt Hensyn til Forslaget, fordi man veed, at han har indbragt det i det allerbedste Siemed. Vi have et Vidnesbyrd om hans gode Hensigter i det Forslag, vi nylig behandlede om Lands Afledning, som jeg finder er udarbejdet med megen Omhu, medens man ofte har maattet søge forgjæves i den tidligere Lovgivning, naar man havde med Vandfager at gjøre. Den samme gode Hensigt har lebet Ministeren ogsaa ved Fremst-